FR. SZOPEN

ŻAL

op. 10. (Etjuda).

ŻAL.

Improwizacja na temat etiudy Szopena Op. 10.

Słowa M. Józefowicza.

Lento ma non troppo.

Układ I. Tiumieniewa.

Je - sien - ne mgły,

p

skwi - ta es - ter krzew, i dziwnym smut - kiem wie - jesz szarych ról!

swa - wol - ne pta - szą u - mil - kło i wśród łąk, i wśród pól. Skwiłł ga - zon róż,

ten.

cresc. *stretto* *riten.*

nie - ma zło - tych zórz, du - szą mo - ją tar - ga nie - wymowny ból.

NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA BIBLIOTEKA 6317/m.

A pamię - tam, w wio - śnie by - ło tak rado - śnie! Gdy pieś - ni swych

cresc. *stretto* *cresc.* *con forza* *ff*

moc nu - cił sło - wik w noc, w cza - rowną noc.

ten. *ten.*

sempre legato *dim.*

Po - gasłych zórz, nie zat - lisz już, ma - rze - nia sny u -

- mknę - ły w dal hen w dal... I noc, ciem - na noc w du - szy mej!

ten.

cresc *stretto* *riten.*

NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA BIBLIOTEKA

Wiatr wio-nął z pól, strącił zwię-dły liść; ser-ce bić przesta-ło, bo mu wiosny żal.

Wszystko gdzieś umknę-ło, wszyst-ko prze-mi-nę-ło!

cresc. *stretto* *con forza cresc.*

Pryskł życia cel, dnie pę-dzą w dal! mi-nionych chwil nie wrócim

f *dim.* *pp*

już, i ——— wios-ny żal!.. ———

rallent *smorz.*

Fr. SZOPEN

ŻAL

op. 10. (Etjuda).

